

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/d-f/edward-dorszewski/36142.Edward-Dorszewski.html>
01.05.2025, 16:52

por. piech. **Edward Zygmunt Dorszewski**, urodził się w dniu 08.10.1911 r. w Powidzu (powiat gnieźnieński) jako syn Zygmunta i Heleny z domu Fechtmeyer. Jego rodzice po swym ślubie mieszkali w Czempiniu, a w 1911 r. przeprowadzili się do Powidza, gdzie ojciec prowadził restaurację oraz sklep z artykułami kolonialnymi. Podczas I wojny światowej ojciec został powołany do wojska i w październiku 1918 r. zmarł w szpitalu wojskowym w Gnieźnie. W roku 1920 matka wraz z dziećmi przeniósła się do Poznania. Z dniem 01.09.1926 r. Edward Dorszewski, po zdaniu egzaminów wstępnych, rozpoczął naukę w Korpusie Kadetów Nr 3 w Rawiczu, którą ukończył w 1932 r. zdając maturę. W roku 1931 jego matka przeniósła się do Grudziądza.

Kształcenie wojskowe kontynuował w Szkole Podchorążych Piechoty w Ostrowi-Komorowie (w latach 1932-1934) zostając absolwentem XI promocji tejże szkoły. Po jej ukończeniu został, zarządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z dnia 04.08.1934 r., mianowany podporucznikiem w korpusie oficerów piechoty, ze starszeństwem z dnia 15.08.1934 r. i 184. lokatą. Następnie, zarządzeniem Ministra Spraw Wojskowych marszałka Józefa Piłsudskiego z dnia 15.08.1934 r. wcielono go do 14 pułku piechoty.

Z dniem 01.09.1934 r. wyznaczony został na stanowisko dowódcy plutonu w 8. kompanii strzeleckiej w III batalionie 14 p.p., którą dowodził wówczas kpt. kontr. Bazyli Budzyń (dowódcą batalionu był mjr Stanisław Pietrzyk). Na dzień 05.06.1935 r. zajmował 802. lokatę łączną wśród podporuczników piechoty. Do rangi porucznika awansowany ze starszeństwem z dnia 19.03.1938 r. i 188. lokatą w korpusie oficerów piechoty.

We wrocławskim pułku służył do lata 1939 r. Z dniem 16.03.1938 r. został wyznaczony na stanowisko dowódcy plutonu w 1. kompanii strzeleckiej w I batalionie 14 p.p. Na dzień 23.03.1939 r. nadal dowodził plutonem w tej kompanii (dowódcą kompanii był por. Władysław Szelepin, a batalionem dowodził mjr Piotr Kunda), zajmując w tym czasie 184. lokatę wśród poruczników piechoty w swoim starszeństwie. Na mocy Rozkazu Organizacyjnego Nr 3 dowódcy 14 p.p. z dnia 26.05.1939 r. (podpisanego przez pełniącego obowiązki dowódcy pułku ppłk. Władysława Dzióbka) por. Edward Dorszewski wyznaczony został (w zastępstwie) na stanowisko dowódcy 6. kompanii strzeleckiej w II batalionie (etatowym dowódcą tej kompanii był kpt. Michał Naziembło, a batalionem dowodził mjr Jan

Łobza).

Z dniem 01.07.1939 r. przeniesiono go do Korpusu Ochrony Pogranicza i przydzielono do Batalionu KOP „Iwieniec”. Na dzień 31 lipca tego roku dowodził plutonem w kompanii ckm tegoż batalionu (Dowództwo KOP nie zgodziło się na objęcie przez por. Dorszewskiego funkcji oficera materiałowego Batalionu KOP „Iwieniec”, gdyż jako młody oficer bardziej potrzebny był w służbie liniowej). We wrześniu 1939 r. walczył najprawdopodobniej na stanowisku dowódcy kompanii w II batalionie 1 pułku piechoty KOP „Karpaty”. Po agresji ZSRR na Polskę, w bliżej nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Przebywał w obozie w Kozielsku, z którego wysłał w dniu 04.02.1940 r. ostatni list do żony. Wiosną 1940 r. został zamordowany w Katyniu. Podczas ekshumacji przy jego zwłokach (zwłoki były w mundurze) znaleziono list, pocztówkę, różaniec i kartę z Włocławka (z dnia 24.02.1940 r.).

Edward Dorszewski miał dwie starsze siostry - Zofię (urodzoną w 1902 r.) i Apolonię (urodzoną w 1904 r.). Obie siostry przysły na świat w wielkopolskim Czempiniu. Jego żoną była Aniela z domu Nowakowska (ur. 03.04.1913 r. w Bydgoszczy, zm. 03.03.1973 r. w Słupsku).

Zamordowany przez NKWD por. Edward Dorszewski został w symboliczny sposób upamiętniony na cmentarzu komunalnym we Włocławku. Jego nazwisko umieszczono na grobie rodzinnym ppor. Wiktora Grotowskiego - sektor: 82, rząd: 7, grób: 139. Wiktor Grotowski również był oficerem 14 p.p. i uczestnikiem wojny obronnej we wrześniu 1939 r., a prywatnie szwagrem żony Edwarda Dorszewskiego (ich żony były siostrami).

Na odsłoniętej 03.05.2017 r. w Powidzu pamiątkowej tablicy, poświęconej poległym w czasie II wojny światowej mieszkańcom tego miasta, widnieje nazwisko porucznika Edwarda Dorszewskiego.

Ordery i odznaczenia:

- Krzyżem Kampanii Wrześniowej 1939 (pośmiertnie)
- Państwową Odznaką Sportową
- Odznaką Strzelecką
- Odznaka Pamiątkowa 14 Pułku Piechoty
- Honorowa Oznaka Szkoły Podchorążych Piechoty
- Odznaka Pamiątkowa 3 Korpusu Kadetów

Opracował: **Rafał Michalak**, zdjęcie oficera udostępnił **Marian Ropejko**.

[Pokaż opis pliku](#)